

Надка Николова

„ИСТОРИЯ СЛАВЯНОБЪЛГАРСКА“ – ОЩЕ ЕДИН АСПЕКТ НА ЗНАЧЕНИЕТО Й

В средата на XVIII в., когато бива написана Паусиевата „История славянобългарска“, съществуват два варианта на българския език: архаичният (който почти не се използва) и новият български език на дамаскините. Паусий е бил запознат добре и с двата варианта. Ние днес всъщност трудно бихме определили използвания в творбата му език като нов български език. Причината за споменатото по-горе очевидно противоречие е ролята, която Паусий приписва на своята история.